

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Sf. Evanghelie dela Luca 18, 35—43.

Și a fost când s'a apropiat el de Ierihon, un orb ședea lângă cale cerșind. Și auzind poporul ce trecea, a întrebat: „ce este aceasta”? Și i-au spus lui, că Isus Nazarineanul trece. Și a strigat zicând: „Isuse, fiul lui David, miluește-mă”! Iară cei ce mergeau înainte îl certau să tacă, însă el cu mult mai vârtos striga: „fiul lui David, miluește-mă”! Și stând Isus, a poruncit să-l aducă pe el la sine. Iară apropiindu-se el de dânsul l'a întrebat, zicând: „ce vrei să-ți fac”? Iară el a zis: „Doamne, să văz”. Și Isus i-a zis lui: „vezi, credința ta te-a mântuit”. Și îndată a văzut și a mers după el, mărind pe Dumnezeu. Și tot poporul, văzând acestea, a dat laudă lui Dumnezeu.

* * *

Să împreunăăm cu lauda acestui orb fericit și noi laudele noastre, noi cari în ordinea grației am primit mai multe și mai mari binefaceri dela Dumnezeu, ca orbul din Ierihon. Noi putem arăta prin aceea recunoștința noastră, dacă vom urma viața și virtuțile lui Hristos, dacă îl vom iubi pe El și dacă vom face tot, ce este în puterile noastre, ca și esfi să-l iubească pe El.

Pelerinajul al doilea La Roma.

(Continuare V.)

Am vizitat nepovestibila de frumoasă expoziție a vaticanului, ce s'a deschis tot în acest an; biblioteca, cu vreo două sute de mii volume, care este cea mai bogată din întreaga lume.

Terminând cumva, însă foarte superficial, cu cercetarea locurilor mai sus menționate, eu din parte-mi, deși eram legat în continuu de programul oficial, mi-am rupt din acel program fixându-mi eu pentru persoana mea altul. Și anume după o masă m'am hotărât cu harnicul paroch al Romei Coriolan Sabău să-mi cercetez tomba, mormântul fratelui Laurențiu, care se află în cripta Propagandei Fide din frumosul cimitir S. Lorenzo. Plecarea, fiindcă mai târziu s'au insinuat încă către noi vreo câțiva pelerini soți, sa fixat pe oarele 3 p. m. la piața Veneția. Oarele fixate au trecut, dar preotul nostru fiind împiedicat în urma altor chestiuni oficiale, n'a sosit nici la oarele ½5 p. m. și așa eu fiind foarte neliniștit m'am luat pe un automobil și după o călătorie destul de lungă am ajuns la poarta cimitirului S. Lorenzo.

Intrând pe poartă mă cuprinde o jale nemai pomenită, când văd

frumusețea din năuntru și imediat la poartă (4) patru statui înalte, cari reprezintă: Liniștea, rugăciunea, meditațiunea și nedejdea. Aducându-mi aminte de iubitul meu frate și parcă la tot pasul mă îmbrățișa și îmi spunea cum ai ajuns frate la mine așa departe — din Giulești — și ce face mămuca, care tot la mine gândește. — Caut în stânga — dreapta unde voi afla inscripția, dar în zadar, între multele morminte, nu mai aflu inscripția lui și așa trebuie să mă adresez unui „custode” polițist de cimitir, care mă trimite la inspectoratul cimitirului. La inspectorat ajungând aflu încheiat biroul fiind prea târziu și așa năcăjit mă plimb prin cimitir căutând și din întâmplare mi se dă un domn, care mă călăuzește până la cripta propaganda Fide și îmi spune, că toți morții din acel institut, teologi profesori etc. sunt înmormântați în cripta aceasta.

Acum stau, înrădăcinat lângă criptă și parcă sufletul fratelui îmi șoptea, stai, că aci îmi zace și corpul meu nu mă pot depărta de criptă, deși încă mormântul tot nu l'am aflat, când mă uit în jurul meu, cu ochii plini de lacrimi și ca un înger păzitor îmi apare harnicul preot Coriolan Sabău cu vreo câteva doamne, între cari era și pioasa doamnă Elena dr. Bota din Sighet. Inima mea, acum pentru un moment se mai liniștește, când preotul Coriolan S. își înalță fierbintele sale rugăciuni la Atot puternicul, cu răspunsurile de cantor ale tovarșelor doamne pelerini pentru odihna fratelui. După rostirea acelor rugăciuni, fiind timpul deja înaintat mă ridică de lângă criptă dragele brațe ale harnicului preot Coriolan, depunându-mi jerba de flori lângă ușa criptei, fiindcă tot nu știam hotărât unde se află acel

mormânt și ne invită spre casă promițându-mi, că a doua ziua iară va veni cu mine la criptă; ceea ce au și făcut-o, primind cheile criptei dela Monsignorul Roma, fost prof. spiritual al fratelui și cu care m'am întreținut mai multe minute, povestindu-mi cu cea mai bună suveniră viața fratelui. Ieșind seara din cimitir, era de o splendoare nemai pomenită, luminat în toate părțile. Această luminație este totdeauna. Precum am pomenit și mai sus, fiindcă în ziua primă tot n'am reușit să-l văd mormântul, a doua ziua, după informațiile primite la Propaganda Fide și cu cheile criptei primite dela Monsignorul Roma împreună cu d-l Dr. Paul Luran protop. din Bihor iar m'am întors la cimitir și spre mare bucurie și mângâiere sufletească am reușit de am pătruns și înăuntru, unde am aflat și inscripția cu sicriul osămintelor fratelui. — Deplin mângâiat că am ajuns să-i văd inscripția mormântului baremi și că voi putea duce baremi ceva semn iubitei noastre mame, am fotografiat acest mormânt și cu mare greutate am luat adieu dela acest frumos și veșnic și neuitat locaș până la reîntoarcerea din Neapoli, unde a trebuit să plecăm a doua ziua.

Ieșind din piosul cimitir, S. Lorenzo, fiindcă am fost afară din programul grupei, am nizuit să mai văd ce voi putea, cutreerând vreo câteva locuri încă. Așa din acest cimitir, trecând prin frumoasa „Porta Maggiore” mă aflu în Piața *sf. Croce in Gerusalemme*, unde este o Basilică tot astfel numită și în care sunt o mulțime de reliquii, strânse de sf. Elena (împărăteasa). Aci se află și o bucată din crucea lui Chr., un (Ku-u) cui, doi spini și degetul lui Toma. În fața acestor reliquii ziua, noaptea arde o (candelă) lumină.

Am vizitat de aci biserica sf. *Maria Maggiore*, în care se află reliquiile Ieslei din Vifleim și a evanghelistului Matei.

În Piața S. Giovanni *biserica sf. Ioan*, biserică foarte însemnată pentru noi creștinii catolici, fiindă aci se păstrează capetele (cap.) sfinților apostoli Petru și Pavel. Are multe și frumoase tablouri, monumente. Monumentul papei Leo XIII este foarte bine reușit. Osămintele lui Leo XIII anul trecut s'au transportat din biserica sf. Petru, în Lateran. Tot aci aproape este situată și basilica, Palatul și seminarul Lateran; proprietăți de-a papei. În acest seminar Lateran a studiat și un harnic tânăr maramureșan.

Aproape este situată și bisericuța „Scala Santa” cu trei scări, dintre cari scări, cea din mijloc are 28, două zeci și opt trepte de marmoră. Se spune, că este scară din casa lui Pilat din Ierusalim, pe care s'a vărsat picuri de sânge Isus Christos după zbiciuiri. Și pe aceste trepte nu poate omul urca decât în genunchi (ceea ce am făcut-o). Aceste trepte le-a adus din Ierusalim sf. Elena.

Nu departe de aci se află și locul, unde este căldarea mare în care erau aruncați creștinii pe timpul persecuțiilor, când în căldare cleul, zmoala (rășina) fierbea mai tare. Așa a fost aruncat și evanghelistul Ioan, dar el prin minune Dumnezească a scăpat, ba eșit din căldare cu mult mai frumos și sănătos, decât era mai înainte.

(Va urma)

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”

tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25,

„La Cappella Papale con Messa Pontificale în Rito Greco nella Basilica Vaticana”.

Capela Papală cu Misa Pontificală în Rit Grecesc în Biserica Vaticană.

Aceasta e denumirea oficioasă a solemnităților celebrate la Roma în 15 Noembrie 1925 în Basilica Vaticană cu ocaziunea comemorării centenarului al XVI-lea (1600 ani) al conciliului (saborului) ecumenic dela Nicea.

Ca să putem înțelege însemnătatea acestei întimplări, trebuie să reamintim pe scurt istoricul acestui sabor.

Biserica Domnului Hristos a fost mult asuprită până la împăratul Constantin cel Mare.

Anume, după învierea Mântuitorului și mai cu seamă îndată după pogorirea Spiritului sfânt apostolii au început cu mult succes a predica astfel ca în aceeași zi s'au botezat cam la 3000 oameni, adaugându-se aceștia la cei peste 500 credincioși, câți avea Hristos înainte de înălțare. S'a format în Ierusalim prima comunitate creștina. Curând numărul bărbaților s'a ridicat la 5000 (dr. N. Brinzau Noșuni de Istorie)

Atunci Apostolii și ucenicii lor s'au imprăștiat mai întâi în Palestina apoi în toata lume (Sf. Petru s'a dus la Roma) încât s'a putut spune pe dreptul, ca „în tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvinte lor”.

Romani ațîtați de cătră Jidovi au început prigonirea creștinilor. Timp de 250 ani zece mari prigoniri s'au făcut, în care ani au murit pentru legea creștină de trei ori atâța oameni câți sunt astăzi în întreg Ardealul (O. Popa: Sinodul dela Nichea.)

(Va urma).

Colinde

Ce vedere minunată....

Ce vedere minunată,
Lângă Vifleim s'ă-arată
Ceriul strălucea,
Îngerii venea
Pe rază curată.

Păstorilor din câmpie
Le vestește bucurie
Că ntru'n mic locaș
Lâng'acel oraș
E sfânta Marie.

Păstorii cum auziră
Spre locașul sfânt porniră
Unde au aflat
Pruncul luminat,
Și îl preamăriră.

E Isus păstorul mare
Turmă ca el nime n'are
Noi îl lăudăm
Sii nă închinăm
Cu credință tare.

La grădina raiului...

La grădina raiului
Șede Adam cu Eva lui
Și își plânge păcatul lui
Tot plânge și tânguește
Că de rai se despărțește.
Raiule grădină dulce
De la tine nu m'aș duce
De mirosul florilor,
De dulceața pomilor
Colindița nu-i mai multă,
Să trăiă cine-o ascultă.

Biserica din Rozavlea. Pentru de a sprijini nizuința creștinească a credincioșilor din comuna Rozavlea, cu plăcere dăm loc inimosului apel, in care se roagă de m. on. Preoți să le vină intru ajutor prin colectare in scopul zidirei Bisericei noi. Din parte ne recomandăm cu toată caldură acesta cerere rugând atât pe M. on. Preoți cat și pe toți cetitorii și poporeni nostri ca să părtinească cu toată sirguința binevoitoare inceputul pus la cale spre mărire lui Dumnezeu. Iată apelul:

Mult Onorate Dle Paroh!

Credincioșii nostri gr. cat. români din parohia Rozavlea pătrunși de dorul sfânt de a avea un nou lăcaș de ruga in locul Bisericii vechi, au hotărit să-și rădice o Biserică de zid corespunzătoare numărului de azi a enoriașilor.

Cunoscută fiind și inaintea M. On. D-voastre situația mizeră, in care se găsește poporul acestei parohii, care lăsat pe propriile-i puteri, nu va fi in stare să-și infăptuiască gândul evlavios de a-și zidi, o nouă Biserică fără ajutorul binevoitor al sufletelor creștine.

Din acest motiv să ne fie îngăduit a Vă ruga, să aveți bunăvoință a întreprinde o colectă intre bunii poporeni ai M. on. D-Vnastre și rezultatul aceleia fie cât de modest a ni-l trimite la adresa primcuratorului Vasile Tișălița care cu mulțumită il va cvita in public.

Rozavlea (posta in loc) la 20. Nov. 1925.

Preot: primcurator bis:
Emil Fuciec ss. Vasile Tișălița ss.

Calendar săptămânal.

6 — 12 Decembrie 1925.

6. Dumineca 31 d. Rusalii (Ev. dela Luca 18, 35—43. inv. 4, gl. 1.) P. Nicolae † 327. d. Hr.
7. Luni. P. Ambrosie Episc. Mediolanului † 397, d. Hr.
8. Marți. C. P. Patapie.
9. Miercuri. Zăm. Sf. Ane.
10. Joi. Mm. Ermoen, Eugraf.
11. Vineri. C. P. Daniil.
12. Sâmbătă. C. Spiridon.